

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 24.

V Trstu, 5. decembra 1899.

Letnik III.

In vendar ...

Oblaki so sivi raztrli nebo,
dež lije na zemljo v potocih;
v meglo sta zavila se brdo in log,
sneg mete po hribih visocih ...

Pri oknu zaprtem sanjavo stojim
in motrim prevrat ta v naravi:
za časek i meni se v duši stemni
in solza v očesu se javi ...

Oj toliko cvetja, oj toliko nad!
In vse bo zdaj vničeno, strto ...
Kdo čakal naj bi dozoreli še plod,
ko v cvetji že upanje zdrto?

In vendar ... li z mano drugače
je mar!
kako naj v bodočnost bi zrla:
ko trnja rodila minuloost dovolj
in upe sedanjost že strla?

Mokriška.

Vešče.

Nad jezerom temno zelenim,
Kraj male senčnate vasi
V bičevji šumnem vešče vražje
Igrajo se o polnoči.

Ko plašč razgrne mrakoviti
čez jezero tajnostna noč,
Noben vaščanov čarovnih
Iz mirnih si ne upa koč.

Le ribič vaški se po vodi
Do belega vozari dne
Veslaje drzno skoz bičevje,
Kjer vešče hude plamené

A vešče te mu niso mari,
Temveč na breg mu zre oko,
Kjer ieščerba brli na oknu
In ljubica sloni za njo.

Desimira.

